

Жіноча душа
Грабовський Павло Арсенович

Оюізмучено-недужий,
В туз я поник чолом...
Тихо-тихо ангел дружий
Огорнув мене крилом.

Мов та хмара на блакиті,
Чорна думонька злина ...
Що ж ото за ангел в світі;
Що за зоря весняна?

Гасне зірка найясніша.
Ангел ангела втіша...
Та жіноча найніжніша,
Най чаруюча душа.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hrabovskyi_pavlo_arsenovych/zhinocha_dusha